WALT DISNEY'S

losse nrs. ƒ 1,80 – abonneeprijs ƒ 1,55 per nummer – België F 35

Donald Duck

Nr. 23-1986

EEN VROLIJK WEEKBLAD

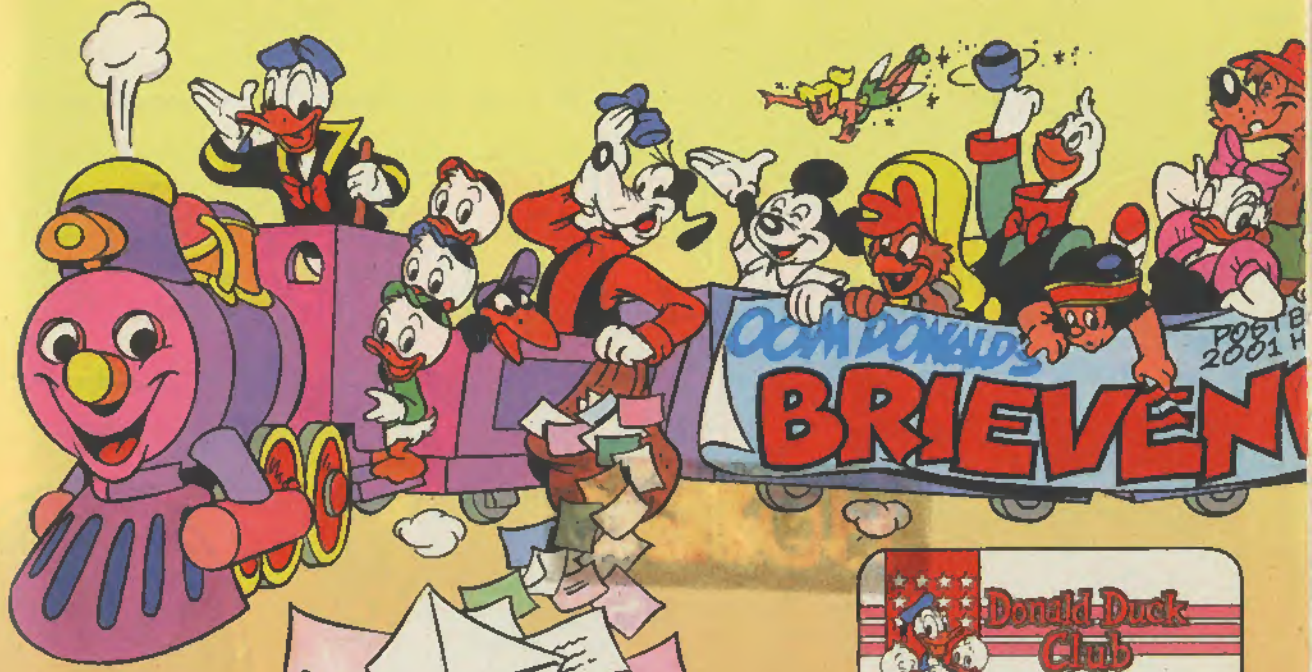

Brief van de week

De Brief van de week is geschreven door **BART-JAN WIELINGA** uit **OUDERKERK A/D AMSTEL.** Hij krijgt een prachtig Donald Duck T-shirt kado.

Beste Donald. Wij zijn naar het zee-aquarium geweest in Bergen aan Zee. Ik had de bon uit de Donald Duck en de Clubpas meegenomen. De mevrouw aan de kassa zei: „Daar hebben we twee Duckies." Toen we naar binnen gingen, schrok ik wel van al die lange vissen. Toen we binnen waren, had ik ook zeerobben gezien. Eentje klom op een rood plateau en gleed eraf. Dag Oom Donald.

In deze Donald Duck zit weer een krant met allerlei aanbiedingen van de Donald Duck Club, Bart-Jan! Veel plezier!

Donald Duck Club

Deze week vinden alle leden van de Donald Duck Club (dat ben je automatisch als je abonnee bent)de Donald Duck Club krant in mijn blad. In die krant staat ook de loterij. Kijk maar gauw of je met het nummer op jouw Clubpas een prijs hebt gewonnen!

Beste Donald. Ik woon in Argentinië, maar ik heb 6 jaar in Holland gewoond. Ik heb nu zomervakantie. En het is hier erg warm. Wij hebben zomervakantie van begin december tot 10 maart. Een meisje uit mijn vroegere klas in Holland heeft me drie weken uitgenodigd om naar Nederland te komen. Ik ben al terug van die reis.
Rita Barberis – Buenos Aires, Argentinië

Had ik maar zo'n lange vakantie, Rita!

Beste Donald. Ik woon op Texel in Den Burg. Een heleboel straatjes worden opengebroken. Op een dag dacht ik: even een stokje zoeken. Toen heb ik met dat stokje jou in het zand getekend en eronder gezet: "Dit is Donald Duck, word lid van dat blad, dan krijg je het blad Donald Duck elke week."
Miranda Bakker – Den Burg, Texel

Bedankt voor de reclame, Miranda!

Beste D.D. Ik heb zes jaar in een beugel gezeten, dat is een ijzeren ding dat om je been zit. Als hij af ging, deed het erg veel pijn. Gisteren stond ik voor het eerst op de schaats en na een uur ging het een beetje.
Stefan Vermeulen – Culemborg

Ik vind je maar dapper, hoor! Mag je nu voortaan zonder, Stefan?

Op zaterdag 7 juni om 19.12 uur wordt er op Nederland 2 weer een aflevering van "Dit is Disney" uitgezonden. Zorg dat je 'm niet mist!

Beste Donald Duck. Ik ben een keer naar het land van Bartje geweest. Je kon er fietsen huren en paardrijden. Het was midden in een bos. Als je een paadje aflep, kwam je in een speeltuin.
Brigitte van Duijn – Noordwijk

Zou Duckstad nog eens de stad van Donald genoemd worden?

Lieve donzige, gekke, oenige pechvogel Donald. Ik weet een leuk verhaaltje, hier komt het. Er was eens een sneeuwpop, die kon praten en zei: „Ik ga een reis maken naar Oostenrijk en Zwitserland en de noordpool en zuidpool en als laatste IJsland." Toen bedacht hij: Ik zou wel eens een keer naar... naar... Duckstad willen, en ging naar Duckstad. Als eerste ging hij naar Oom Dagobert om geld te lenen, maar dat mocht niet. Toen ging hij naar Oom Donald en hij gaf hem vijfhonderd goudstukken. Donald ging het gelijk omwisselen in Nederlands geld bij de bank en iedereen was jaloers. Donald kon er vier zwembaden van kopen, een vliegtuig en een astronaut.
Ramon Verseveldt Rijswijk

Tjonge! Wat jammer dat dit maar een verhaaltje is, Ramon!

Beste Oom Donald. Elke week doen wij een proef op school. Vorige week hebben wij een proef met water en zout gedaan. Je moest kijken hoeveel zout er in 100 cc water opgelost kon worden (22 gram). Daarna hebben we er twee draadjes in gelegd, die vastzaten aan een haaknaald. We hebben het bakje toen ergens vier dagen neergezet. Toen we na vier dagen weer keken, zat het hele bakje onder het zout en het water was opgedroogd. Raar hè?
Karin Vroek – St. Jansklooster

Heet jouw leraar of lerares soms ook Willie Wortel?

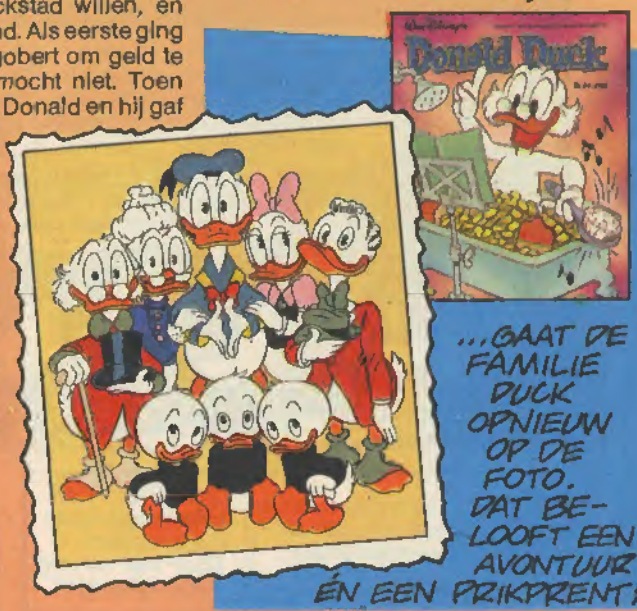

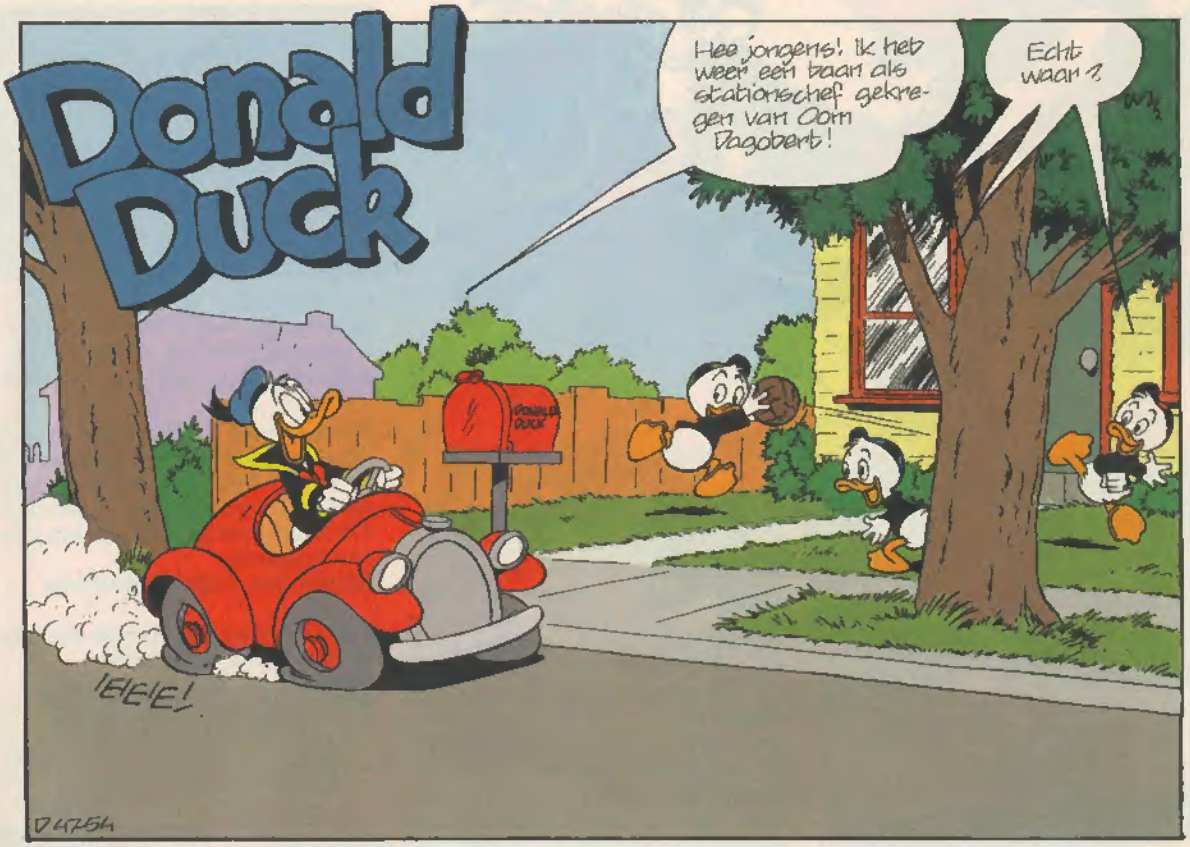
Donald Duck
Hee jongens! Ik heb weer een baan als stationschef gekregen van Oom Dagobert!
Echt waar?
IEIEIE!
D 4754

Herinneren jullie je nog de tijd in Nergenshuizen? Oom Dagobert was toen zo tevreden over me dat ik nu de chef in Cactusdam mag vervangen tijdens zijn vakantie!
TJONGE! Gefeliciteerd, Oom Donald! Maar wat gebeurt er dan met ons?

Jullie gaan natuurlijk mee om me te helpen! Het wordt een leuk weekje Cactusdam voor ons allemaal!
Joepie! Hopelijk beleven we weer spannende dingen, net als de vorige keer!

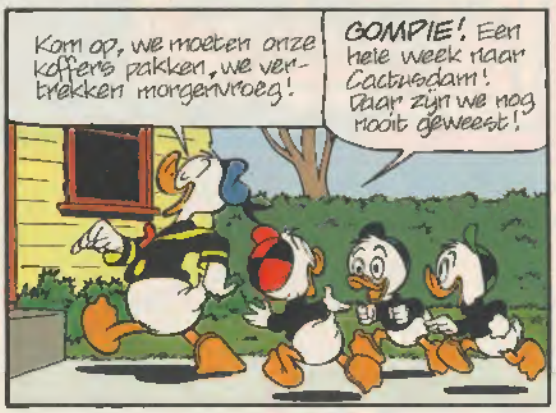
Kom op, we moeten onze koffers pakken, we vertrekken morgenvroeg!
GOMPIE! Een hele week naar Cactusdam! Daar zijn we nog nooit geweest!

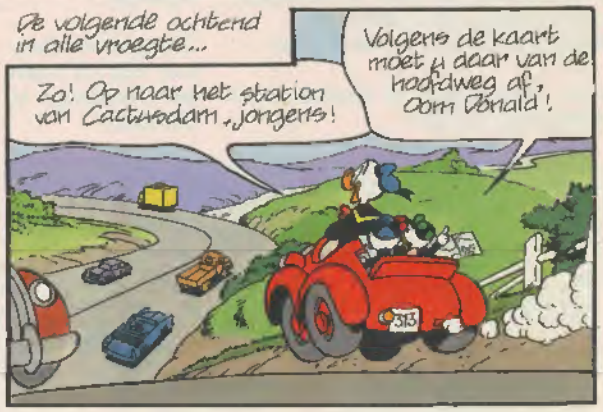
De volgende ochtend in alle vroegte...
Zo! Op naar het station van Cactusdam, jongens!
Volgens de kaart moet u daar van de hoofdweg af, Oom Donald!

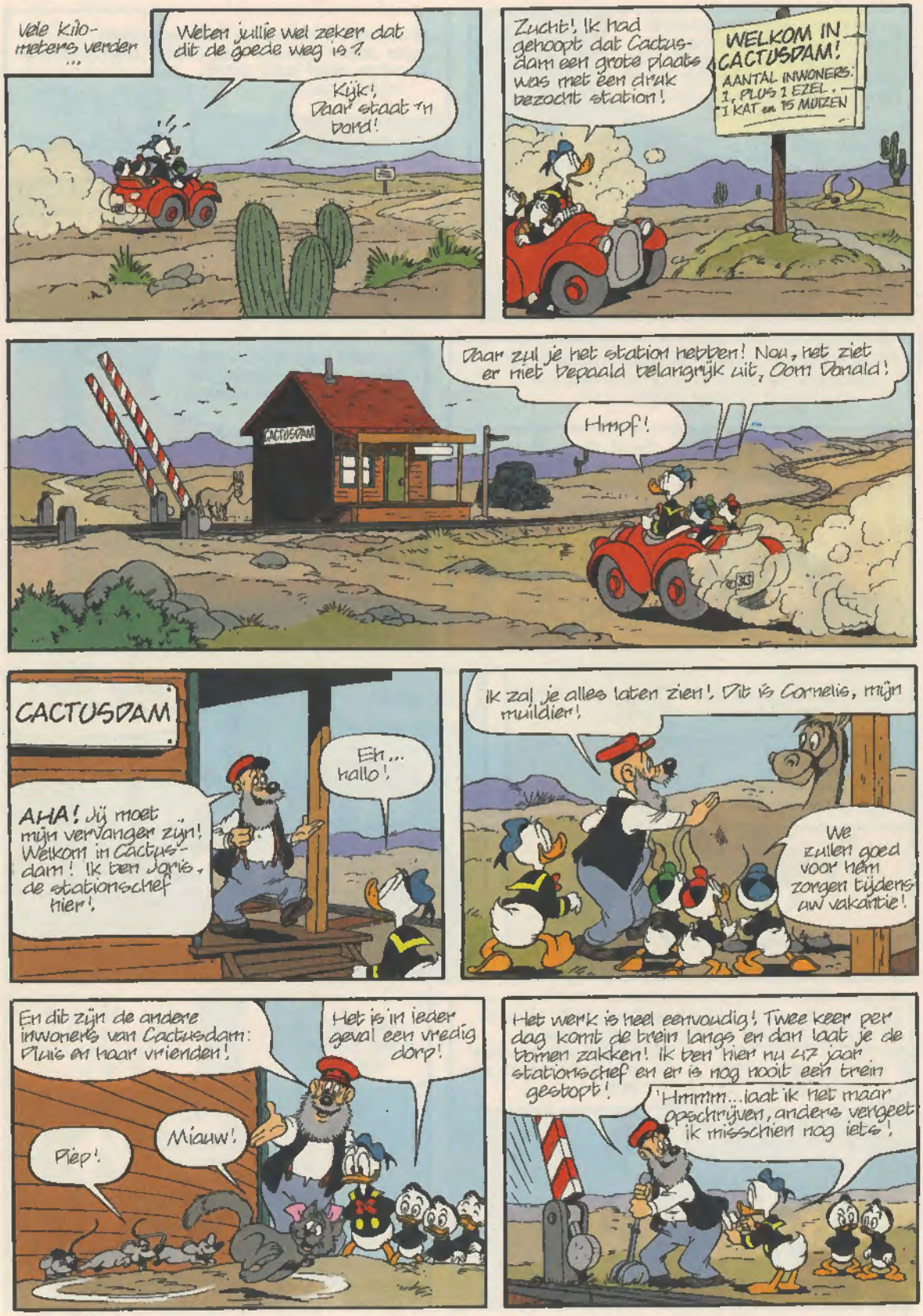
Vele kilometers verder ...
Weten jullie wel zeker dat dit de goede weg is?
Kijk! Daar staat 'n bord!
Zucht! Ik had gehoopt dat Cactusdam een grote plaats was met een druk bezocht station!
WELKOM IN CACTUSDAM!
AANTAL INWONERS: 1, PLUS 1 EZEL, 1 KAT en 15 MUIZEN
Daar zul je het station hebben! Nou, het ziet er niet bepaald belangrijk uit, Oom Donald!
Hmpf!
CACTUSDAM
CACTUSDAM
AHA! Jij moet mijn vervanger zijn! Welkom in Cactusdam! Ik ben Jomis, de stationschef hier!
Eh... Hallo!
Ik zal je alles laten zien! Dit is Cornelis, mijn muildier!
We zullen goed voor hem zorgen tijdens uw vakantie!
En dit zijn de andere inwoners van Cactusdam: Pluis en haar vrienden!
Het is in ieder geval een vredig dorp!
Piep!
Miauw!
Het werk is heel eenvoudig! Twee keer per dag komt de trein langs en dan laat je de bomen zakken! Ik ben hier nu 47 jaar stationschef en er is nog nooit een trein gestopt!
'Hmmm... laat ik het maar opschrijven, anders vergeet ik misschien nog iets!

Je bent ook verantwoordelijk voor de postverzending! Je hangt gewoon de postzak aan die haak en de machinist neemt hem automatisch mee als de trein langskomt!
Ik snap het! Is er veel post?

De laatste tijd mag ik niet mopperen! Een oude dame stuurt regelmatig eigengebakken taarten naar haar zoon in de stad!
Hi! Hi! Ik denk niet dat Oom Donald hier OVERWERKT raakt!

Je hoeft die taart dus alleen maar in de postzak te doen en aan de haak te hangen! Verder niks!
Okee! Dat zal me wel lukken! Wonen er nog meer mensen in de buurt?

Alleen nog'n Indianenstam, heel vriendelijke mensen maar ze verstuuren nooit post!

Zèzo! Nu ben jij de chef! Tjonge, dit is mijn eerste week vakantie in 42 jaar!
Het station van Cactusdam is in goede handen! Daar kunt u van op aan!

Tot ziens!
Prettige vakantie! Tot over een week!

Zo jongens, nu ben IK de stationschef! En al is dit maar een klein station, er zijn toch belangrijke zaken waar ik verantwoordelijk voor ben!
Nou, succes ermee, Oom Donald!

Hee, kijk! Er komt iemand hierheen!
Aha! Dat wordt m'n eerste klant! Ik ben benieuwd wie 't is!

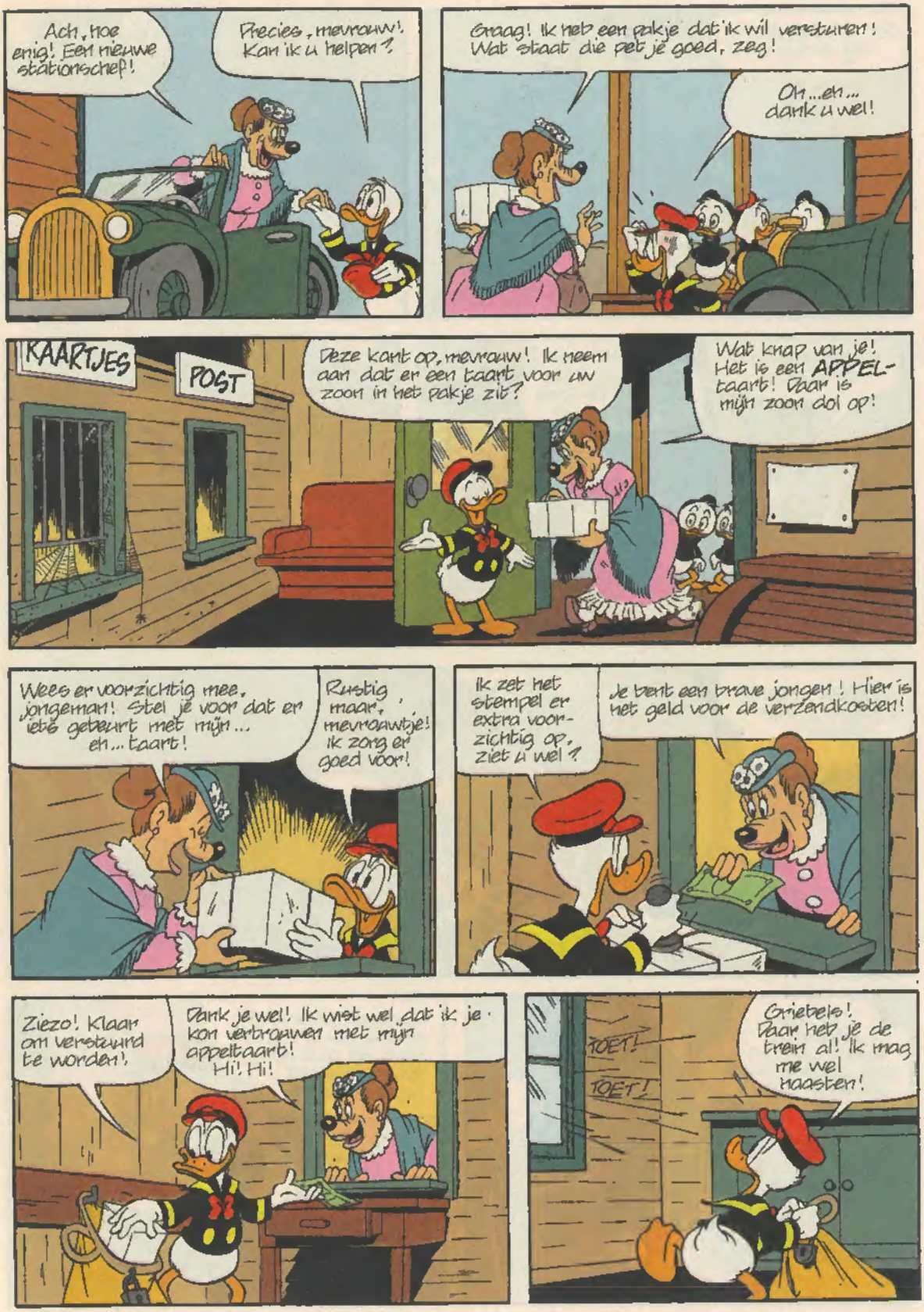
Ach, hoe enig! Een nieuwe stationschef!
Precies, mevrouw! Kan ik u helpen?
Graag! Ik heb een pakje dat ik wil versturen! Wat staat die pet je goed, zeg!
Oh...en... dank u wel!
KAARTJES
POST
Deze kant op, mevrouw! Ik neem aan dat er een taart voor uw zoon in het pakje zit?
Wat knap van je! Het is een APPEL-taart! Daar is mijn zoon dol op!
Wees er voorzichtig mee, jongeman! Stel je voor dat er iets gebeurt met mijn... eh... taart!
Rustig maar, mevrouwtje! Ik zorg er goed voor!
Ik zet het stempel er extra voorzichtig op, ziet u wel?
Je bent een brave jongen! Hier is het geld voor de verzendkosten!
Ziezo! Klaar om verstuurd te worden!
Dank je wel! Ik wist wel dat ik je kon vertrouwen met mijn appeltaart! Hi! Hi!
TOET!
TOET!
Grietje!s! Daar heb je de trein al! Ik mag me wel haasten!

Oei! Ik hoop dat ik nog op tijd kom!
TOET!
KADOEN!
KADOEN!
Nu de bomen nog neerlaten...
Schiet op, Oom Donald! De trein is er al bijna!
TOET!
TOET!
OEF!
KRAK!
HOERA! Het is u gelukt, Oom Donald!
KADONK KADONK!
PFOEH!
Oef! Nu moeten die bomen weer omhoog, anders kan 't verkeer er niet door!
Verdraaid! Door al die drukte zou ik nog vergeten die oude dame haar wisselgeld terug te geven!

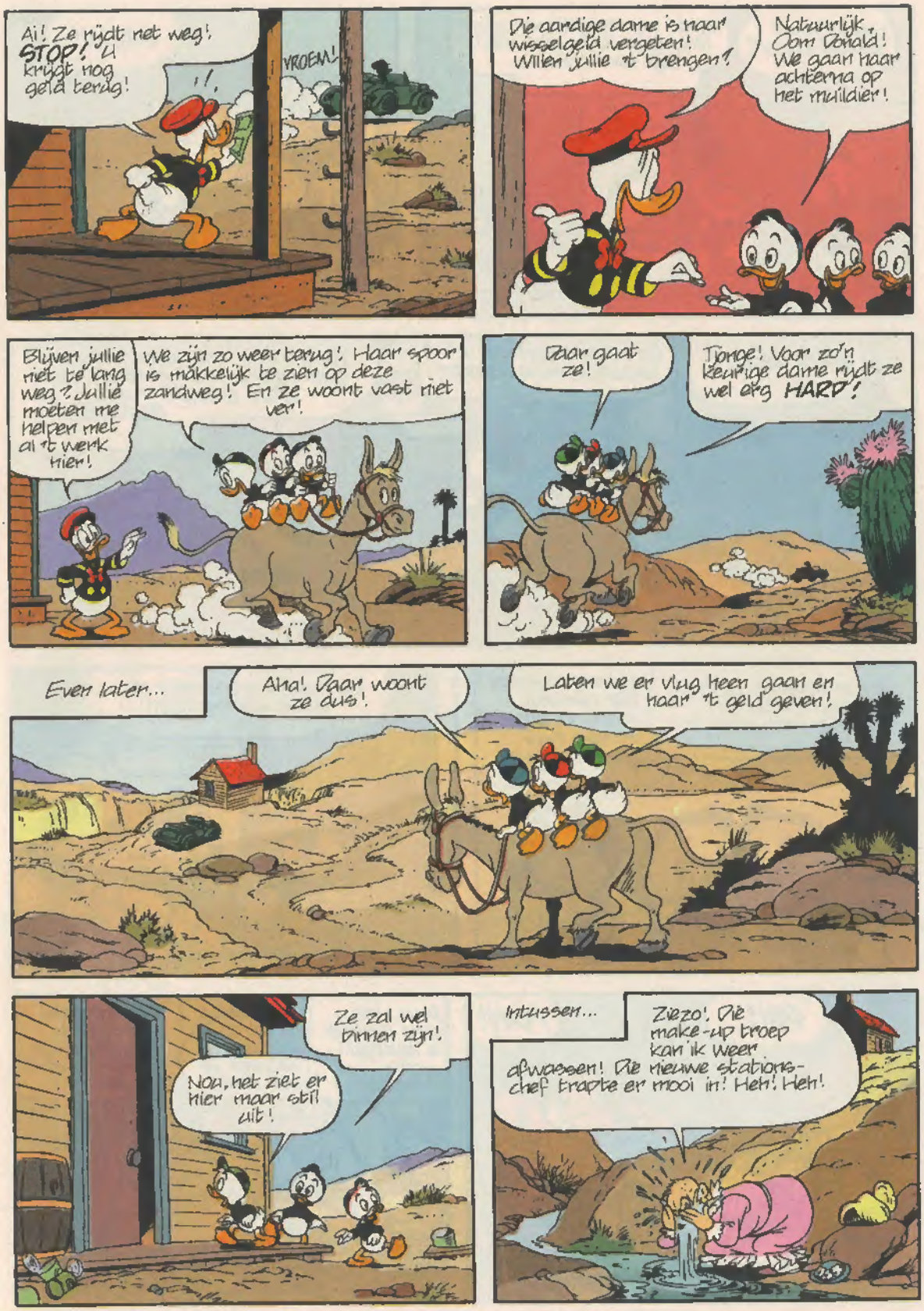
Ai! Ze rijdt met weg! STOP! U krijgt nog geld terug!
VROEM!
Die aardige dame is haar wisselgeld vergeten! Willen jullie 't brengen?
Natuurlijk, Oom Donald! We gaan haar achterna op het muildier!
Blijven jullie niet te lang weg? Jullie moeten me helpen met al 't werk hier!
We zijn zo weer terug! Haar spoor is makkelijk te zien op deze zandweg! En ze woont vast niet ver!
Daar gaat ze!
Tjonge! Voor zo'n keurige dame rijdt ze wel erg HARD!
Even later...
Aha! Daar woont ze dus!
Laten we er vlug heen gaan en haar 't geld geven!
Ze zal wel binnen zijn!
Nou, het ziet er hier maar stil uit!
Intussen...
Ziezo! Die make-up troep kan ik weer afwassen! Die nieuwe stations-chef trapte er mooi in! Heh! Heh!

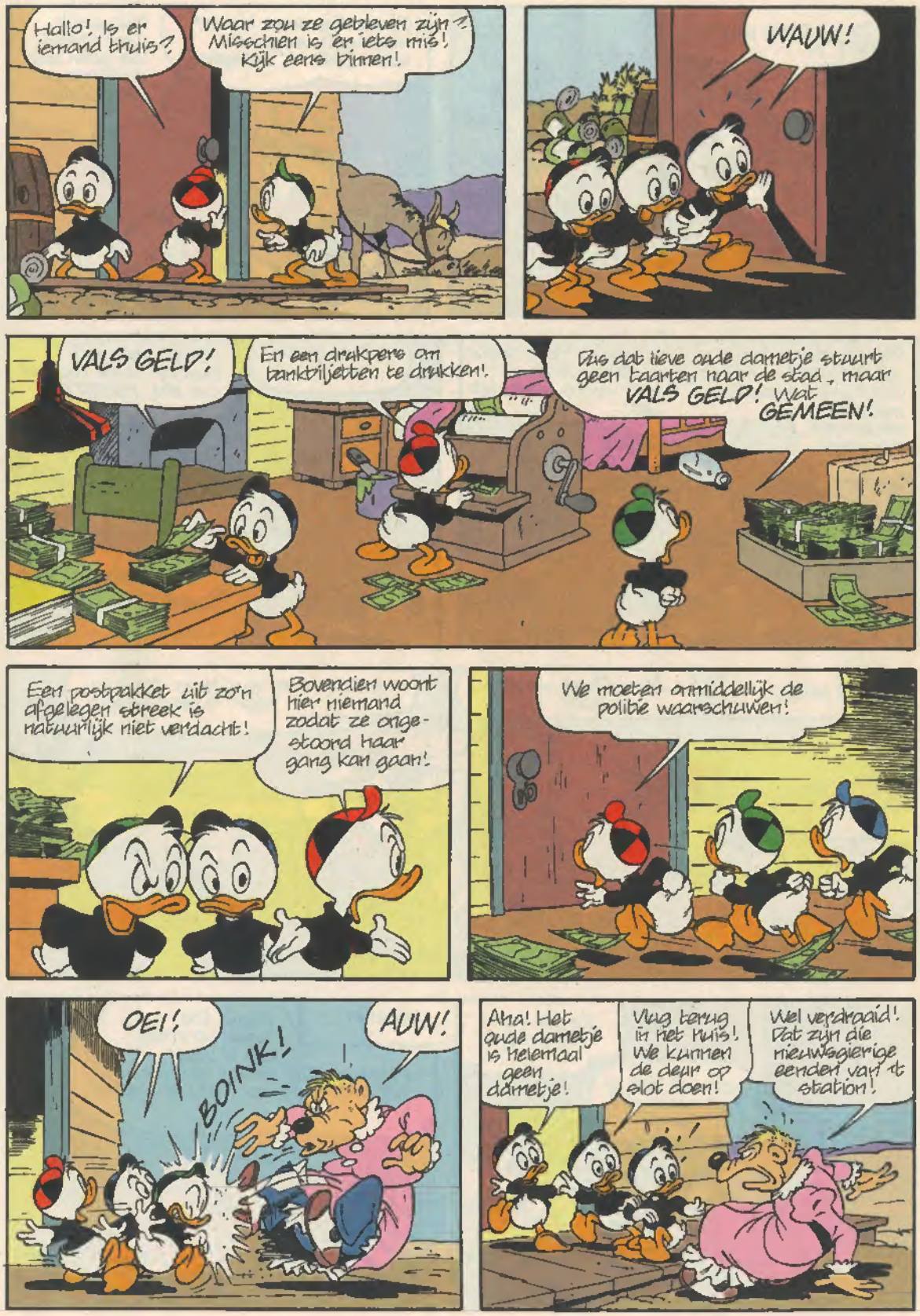
Hallo! Is er iemand thuis?
Waar zou ze gebleven zijn? Misschien is er iets mis! Kijk eens binnen!
WAUW!
VALS GELD!
En een drukpers om banknotenbiljetten te drukken!
Dus dat lieve oude dametje stuurt geen kaarten naar de stad, maar VALS GELD! Wat GEMEEN!
Een postpakket uit zo'n afgelegen streek is natuurlijk niet verdacht!
Bovendien woont hier niemand zodat ze ongestoord haar gang kan gaan!
We moeten onmiddellijk de politie waarschuwen!
OEI!
BOINK!
AUW!
Aha! Het oude dametje is helemaal geen dametje!
Vlug terug in het huis! We kunnen de deur op slot doen!
Wel verdraaid! Dat zijn die nieuwsgierige eenden van 't station!

Hij kan in ieder geval niet naar binnen!
KLIK!
BAM!
Maar WIJ kunnen er ook niet meer UIT!
Doe open, vervelende apen! Jullie kunnen daar niet eeuwig blijven zonder eten en drinken! Ik wacht wel, hoor!
Wat nu? We zitten hier muurvast!
KLOP! KLOP!
HELP!
Heh! Heh! Jullie mogen roepen zo hard jullie willen! Er is toch niemand die het horen kan!
En mocht er toch iemand komen, dan reken ik daar wel mee af!
Wacht eens! Ik weet een manier om hulp te krijgen! Met ons JONGE WOUDLOPERS HANDBOEK!
Gooi het valse geld in de haard! Het moet een flink vuur worden!
Huh?
Maar wat wil je daarmee, kwik?
We seinen met rooksignalen om hulp!
Goed idee, zeg! De Indianen moeten hier in de buurt wonen!
Al spoedig ...
Het is onze enige kans!
Ik hoop dat we geen spelfouten maken en de Indianen ons begrijpen!

KIUK! Rooksignalen!
Hee!
Even later...
Aha! Daar zul je de stationschef hebben, die zijn neefjes komt zoeken! Heh! Heh! Hij zal raar opkijken!
VROEM!
LIEVE HELP! INDIANEN! En de SHERIFF!
Je staat onder arrest!
Kreun! Waar komen die zo plotseling vandaan?
BAF!
Ha! U heeft onze boodschap dus ontvangen?
Uiteraard! Aan jullie rooksignalen te zien waren hier moeilijkheden, dus hebben we de sheriff ook maar meegebracht!
Alstublieft sheriff! Dit vals geld dient als bewijsmateriaal!
Goed werk, jongens! Er staat jullie een flinke beloning te wachten!
Een week later...
Daar ben ik weer! Is alles goed gegaan hier?
Ja hoor! Een momentje... ik moet de bomen even neerlaten, er komt een trein aan!

Wat is dit? De trein STOPT!
Huh?
Tjonge, het is de SHERIFF! En VERSLAGGEVERS en FOTOGRAFEN!
Goedemiddag allemaal! We brengen goed nieuws!
Dank zij deze jongens hebben we een hele bende van vaksmuinters achter de tralies kunnen zetten!
FLITS!
Hier is jullie beloning! En we willen natuurlijk ook de vervangende stationschef bedanken omdat hij de jongens op het spoor van de boef heeft gezet!
HA! Ik had meteen al door dat het geen appeltaarten waren die dat zogenaamde dametje verstuurde!
FLITS!
Even later...
En mijn auto dan?
Deze kant op, heren! We bieden u een comfortabele reis naar Duckstad aan!
Die staat al in de bagagewagon, oom Donald!
Dag Joris! Tot ziens!
Na een week van hard werken als stationschef, heb ik dit wel verdiend!
TOET!
KADOENKTADOENK
Het is me wat! Na 47 jaar is er een trein GESTOPT op mijn station! Dit zal ik NOOIT vergeten!
uit

Rakker
TAK! TAK! RAKKETAK!
Tjonge! Moet je dat zien!
Oh! Dag Rakker!
Word je niet vreselijk moe van dat geklop?
WDP-12-23-56
Nou en of! En dorst krijg ik er ook van! Weet jij water hier in de buurt?
Jawel! Neem maar wat van mij!
Fijn!
Zo! Heeft hij even dorst!
RAKKE-TAK!
RAKKE-TAK!
TAK! TAK!
Fijn voor hem dat ik in de buurt woon!
RAK-TAK!
Bedankt, hè!
Graag gedaan!

Je nieuwe kamergenootjes

Je komt je kamer binnen en wie wachten je daar op? Mickey, Donald, Goofy en Minnie!

Een droom? Nee hoor. Want bij die lekkere Donald kauwgom kun je je Disney-vrienden voordelig bestellen. Niet voor de winkelprijs van f 20,95 maar voor f 15,95. Of f 9,95 per stuk (inkl. verzendkosten) bij 4 Donald verpakkingen.

Hoe? In elke Donald-verpakking (dus de aardbeiensmaak, tutti frutti, dropkauwgom en de suikervrije Donald) zit een kaartje. Daar staat alles op.

Dus vlug naar de winkel. Voor je Donald. En voor je nieuwe kamergenootjes!

Alle neefjes en nichtjes hun eigen Donald.

Maak je vriendje abonnee en je krijgt een KNETTERGEK SPELLETJE!!!

Wil je vriendje of vriendinnetje een abonnement op Donald Duck? Dan ben je gewaarschuwd! Want als jij hem of haar opgeeft, krijg je een heel bijzonder waterspelletje kado. Je kunt er uren mee bezig zijn. Tot je er knettergek van wordt. Ben je niet zo'n waaghals, dan ga je toch spoorzoeken met Donald Duck in dit spannende album. Vul meteen de bon in of bel 023: 31 94 21.

De nieuwe abonnee is: (graag in blokletters)

Naam: _____

Straat: _____ nr.: _____

Postcode: _____

Plaats: _____

Geboortedatum: _____

Betaling per acceptgirokaart (wordt toegestuurd) _____

0148 AAC -

Handtekening ouder _____

Da bon in een open envelop als brief getrankeerd sturen naar Donald Duck, Postbus 299, 2000 AG HAARLEM. Knip je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de bon over en stuur dit op dezelfde wijze naar bovengenoemd adres. Of bel: 023 - 31 94 21.
Voor België: de bon in een gefrankeerde envelop sturen naar Donald Duck, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen. Het abonnement is ook via de

De nieuwe abonnee is opgegeven door: (graag in blokletters)

Naam: _____

Straat: _____ nr.: _____

Postcode: _____

Plaats: _____

0145 AAA-

Ik ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee *

1. ☐ DE AQUABATIC BUBBLEGUM
2. ☐ HET STRIPALBUM DONALD DUCK ALS SPOORZOEKER

Hier even op letten: de nieuwe abonnea mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen 3 maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 30 juni 1986. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is. Donald Duck kost f 1,55 per nummer. In België 35 fr. Het

Mopperkommer

– Wat was uw grootste brand? vraagt de interviewer aan een stokoude brandweercommandant. Deze begint te glimmen: – Atlantis. Een afgrijselijke vuurzee. Duizenden huizen in lichterlaale! Overal gegil en geween. De aarde leek te verschroeien in een verzengende hitte en in m'n eentje... – Ho ho ho, onderbreekt de interviewer lachend. – Atlantis is 'n VERZONKEN stad, die misschien wel 100 meter onder zee ligt! – Onder zee? herhaalt de commandant knorrig. – Niks onder zee. Als ik blus, blus ik goed.
Robin Moojen – Zaandam

Wat is de overeenkomst tussen een soldaat die de hele dag met zijn rensel op z'n rug gelopen heeft en een die vader is geworden? De ene soldaat is moe en de andere is pa!
Aline Rinzema – Baarn

Een man had op kantoor overgewerkt. Toen hij thuiskwam, waren alle deuren gesloten. Via het keukenraampje wist hij binnen te komen. In de huiskamer lag 'n briefje: "De sleutel ligt onder de mat", stond erop.
Martin Goebel – Woerden

Bedelaar: – Goedemorgen mevrouw, heeft u misschien een kop koffie en 'n slagroomgebakje voor me? Mevrouw: – Wat 'n brutaliteit! Er is 'n tijd geweest dat 'n bedelaar keurig netjes om een korst brood vroeg. Bedelaar: – Gewoonlijk doe ik dat ook, maar vandaag ben ik jarig!
Carin de Boer – Vroomshoop

Een boze mevrouw tegen een bijenhouder:
– Meneer, één van uw bijen heeft mij gestoken.
Bijenhouder: – Wijst u de schuldige maar aan, dan strat ik hem!
Cindy Keulens en Anne Steeghs – Helmond

Er was eens een pyromaan met griep, die stak iedereen aan.
Karin de Leeuw – Rijswijk

Twee mannen liggen in het ziekenhuis, zegt de ene tegen de andere: – Waarvoor ligt u hier eigenlijk? – Voor twaalfhonderd gulden, zegt de ander. – U begrijpt me niet, zegt de eerste weer, – wat heeft u? – Achthonderd gulden, zegt de man. – Je maar ik bedoel eigenlijk, wat mankeert u? – Vierhonderd gulden, natuurlijk! zegt de man kwaad.
Emiel Blijkerk – Nijeveen

Een kleine jongen komt op straat een agent tegen en zegt: – Agent! Agent! Ze hebben in de Hootdstraat Ingebroken! Agent: – Hoe weet je dat, jongeman? Jongetje: – Dat stond gisteren in de krant, egent!
Martin Goebel – Woerden

Man tegen buurman: – Waarom zet jij allemaal Donald Ducks rechtop om je tomaatplanten heen? Buurman: – Ik heb gehoord dat planten beter groeien als je tegen ze preat. Man: – Maar wat heeft dat er nou mee te maken? Buurman: – Ik heb geen tijd om met ze te praten. Dus dacht ik: misschien willen ze wat tezen!
Sharon Faber – Zandvoort

Een heel oud, stokdoof vrouwtje zit helemaal alleen in de wachtkamer van de dokter te brelen. De doktersassistente komt binnen en zegt verbaasd: – Er is vandaag helemaal geen spreekuur, de dokter is op reis. Het vrouwtje gaat gewoon door met breien. Het meisje schreeuwt in haar oor: – ER IS VANDAAG GEEN SPREEKUUR! Maar ook dat helpt niet. Ten einde raad schrijft ze haer boodschap maar op een stukje papier. Het vrouwtje glimlacht vriendelijk en zegt: – Kunt u het alstublieft voorlezen? Ik heb m'n bril thuis laten liggen.
Arnout Mesker – Middelburg

Dokter: – Weet u wat ik in uw maag gevonden heb, meneer De Vries? Eenentwintig theelepels! Meneer De Vries: – Maar dokter, dat is uw eigen recept. Driemaal daags 'n theelepel!
Anita Claessens – IJsselsteijn

Typiste: – Wij noemen onze kantoorchef de locomotief, omdat hij niets anders doet dan roken, fluiten en de hele tijd heen en weer rennen!
Annechien Pol – Hengelo

Een toerist loopt door New York en wordt aangesproken door een heer, die hem de binnenkant van z'n jas laat zien en zegt: – FBI. Waarop de toerist zijn eigen jas openslaat en zegt: – C & A.
Iris en Ides de Smet – Lede

Mickey Mouse: – Waarom staat jouw televisietoestel dag en nacht aan? 's Nachts is er toch niets te zien? Goofy: – Ik heb dat ding voor een week gehuurd en nou wil ik ook waar voor mijn geld!
Rieky Muyen – Zoetermeer

Hoe loopt 'n duizendpoot over een mesthoop heen? Met maar 999 poten want de duizendste heeft hij nodig om zijn neus dicht te houden.
Marjanne Kist – Veenendaal

Dokter: – Twijfelt u veel? Man: – Nu ja, ech, soms, geloof ik...
Emmy Balkenende Kamperland

Meester: – Jommeke, ken jij Frans? Jommeke: – Jazeker meester, Frans is mijn oom. Meester: – Ik bedoel, kun jij Frans spreken? Jommeke: – Tuurlijk. Hij komt zondag. Meester: – Nee, maar versta jij Frans? Jommeke: – Ja hoor, als hij maar Vlaams spreekt.
Fabienne Jutin – Wommelgem (België)

Er liggen twee plankjes op de werkbank. Zegt opeens de een tegen de ander: – Kijk uit, 'n zaaggggg...
Jonathan Apeldoorn – Warmenhuizen

Gisteren kwam de buurmen bij ons en vroeg: – Weet je hoeveel 'n papegaai kost? Ik dacht even na en zei toen: – Nou, ik denk toch zeker wel 'n gulden of vierhonderd à vijfhonderd. – Zo zo, zei de buurman, – dan zullen we vanavond maar weer gewoon kip eten.
Sabina de Meijer – Zundert

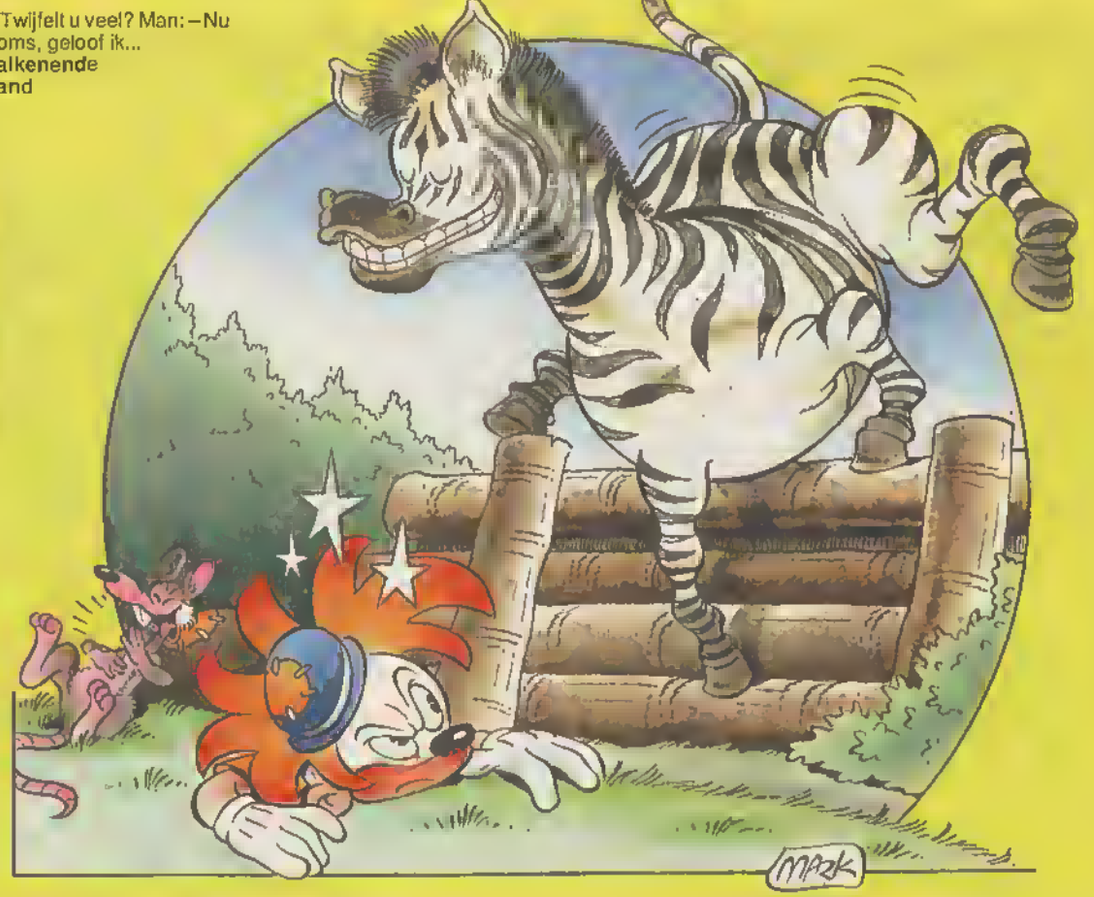

ONTDEK HET GEHEIM ONDER WATER

EN WIN EEN DUIKHORLOGE!

Koop zo'n lekker zakje Red Band Dropsleutels, Winegumsleutels Colasleutels of Dropkabels. En doe mee aan de spannende wedstrijd onder water.

Een kwis met spetterende prijzen! Win een avontuurlijk duikhorloge van PUMA. Er zijn 50 horloges voor jongens èn... 50 voor meisjes!

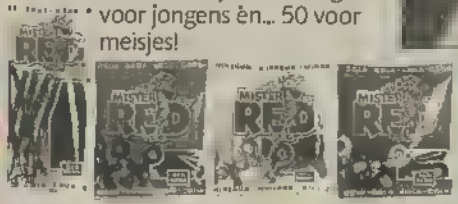

RED BAND

RED BAND, ALS JE VOOR PRET BENT.

ZO STERK ALS EEN BEEST... DE ANIMAL!

De Animal . . . een beest van een wagen! Met z'n vierwielaandrijving en z'n aersterke klauwen neemt-ie elke hindernis!

Knabbel en Babbel

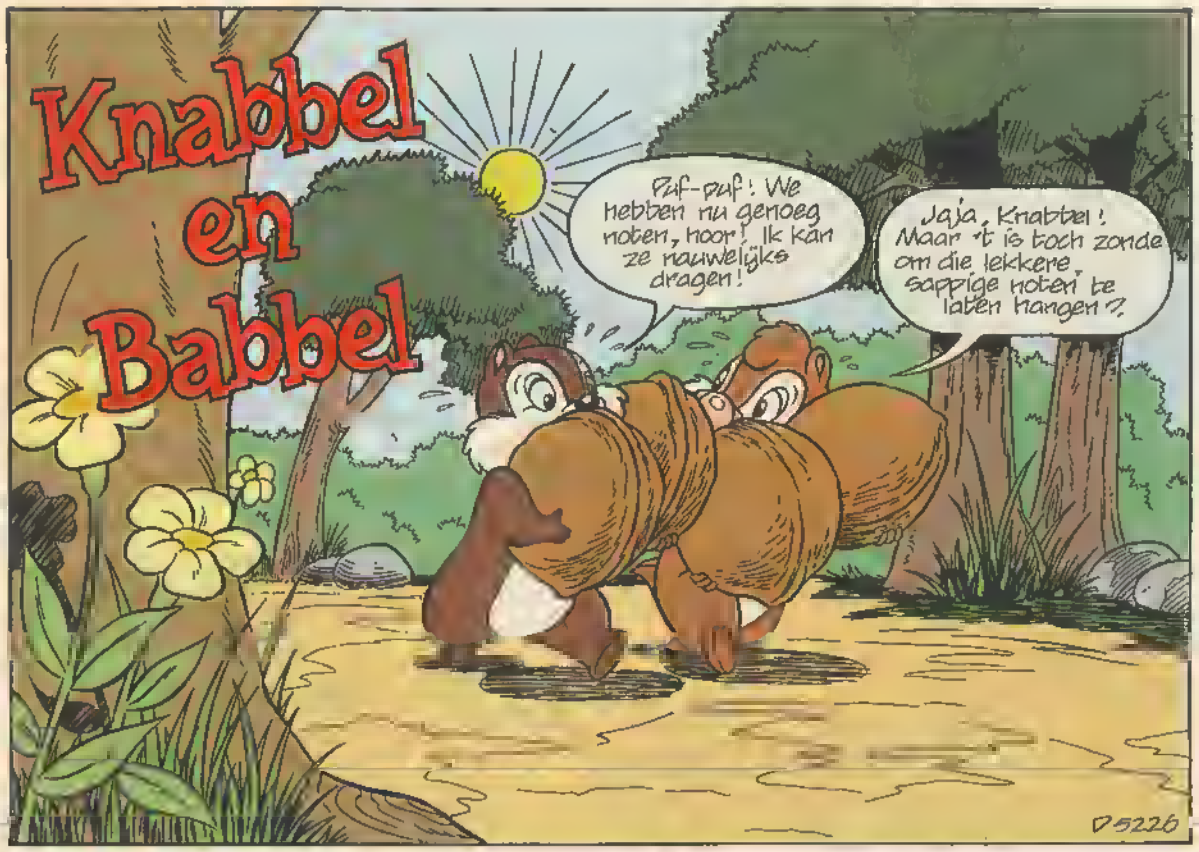

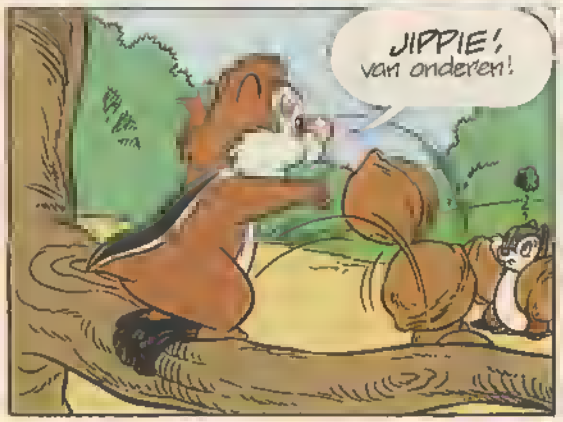

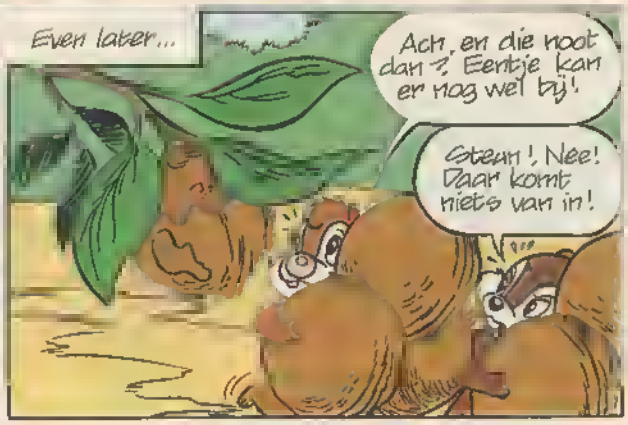

BAH! Moet je 'ns zien wat 'n rommel de mensen hier achter hebben gelaten!
Stil nou maar, knabbel! Niet zo rumeurig!
Hee! Kijk, een oude rolschaats!
Misschien kunnen we onze noten hiermee naar huis vervoeren!
Hmm... dat's geen gek idee?!
Tjonge! Dit is pas vermoeiend!
Oempf! Blijf trekken! Er komt beweging in!
Au! Dat kun je wel zeggen, ja!
Zestien noten later...
Zo, dit is de allerlaatste noot! De wagen is volgeladen, we gaan naar huis, Babbel! Babbel...?

OEIOEIOEI!
KLAP!
Wat gebeurt er?
AU! AU! AU! Mijn staart zit vast in deze muizeval!
Wacht maar! Ik maak je los!
Wat gevaarlijk om zo iets rond te laten slingeren!
Auw! Ik ben blij dat ik geen muisje ben!
Kop op, Babbel! We brengen de noten naar huis en gaan lekker luieren!
Hmpf! Als ik ooit nog 'ns een muizeval zie...
Mmm... Ik krijg honger van al die noten!
Zeker weten! Na hard werken is het goed eten! Smikkel!
Eindelijk...
Ziezo, de laatste is opgeborgen! Het werk is gedaan!
HIEP HIEP HOERA! En nu gaan we eten!
Verdraaid! Ik krijg die noot niet stuk! Hij is keihard!
KNAAG
Heb je al 't werk gedaan, krijg je dit nog! Hmmm...

JA! Ik heb het!
Wat heb je? Waar ga je heen?
Wacht maar af!
Even later...
Babbel! Kom me eens 'n handje helpen!
Huh?
SLIK! Waarom heb je die akelige muizeval meegebracht?
Wacht maar af! Eerst moet hij naar boven!
Wat moet dat levensgevaarlijke ding in ons hol?
Rustig, 't is een verrassing!
En zo...
Klaar. Knabbel? Een... twee... LOS!
KRRAAK!
ZWIEP!
Met een beetje fantasie maak je van 'n muizeval de allerbeste NOTENKRAKER! HA! HA!
Uit

FAMILY PARK

LICHTAART
KASTERLEE (BELGIE)
Tel. 09.32.14/55.78.11

Bobbejaan Land

Waar 'n gewone dag 'n feest wordt !

Nieuw
Trapeze Tower
Mystery Hotel
Shadow Room
Balloon Race
Mini Texastrein
Tweedekker-carrousel

- 30 Ha familieplezier!
- Meer dan 35 attrakties voor één enkel entreebiljet.

NET OVER DE BELGISCHE GRENS:

- vanuit Breda-Tilburg: richting Turnhout, dan Kasterlee.
- vanuit NL-Limburg: E 313 richting Antwerpen, afrit Geel-West.
- vanuit Eindhoven: E 34 richting Turnhout, afrit Kasterlee.

Oom Dagobert

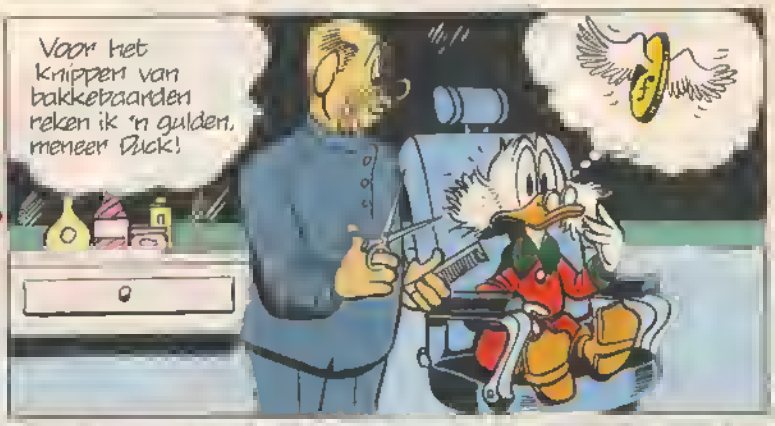

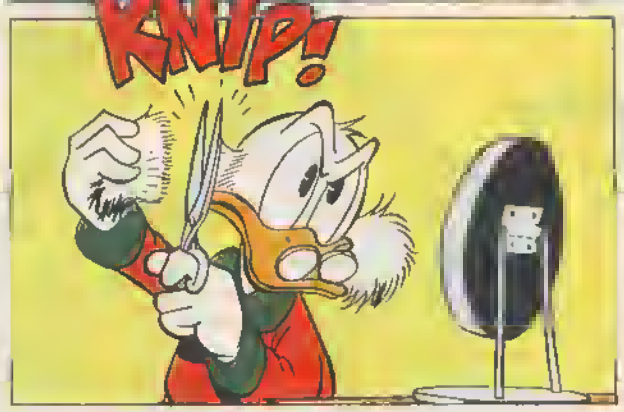

PACO, de piai en een papegaai

Illustratie H.G. Kresse
Geschreven door C. Butner

Deel 2:
PACO GAAT OP ONDERZOEK UIT

De volgende morgen was Paco al heel vroeg op. Hij had die nacht slecht geslapen, op de harde grond in een slaapzak en daarbij al die geheimzinnige geluiden uit het nachtelijke oerwoud. Het was nog pikdonker. Het was Paco's eerste nacht in het oerwoud. Kamperen had hij met zijn vader wel meer gedaan, maar nooit zo ver van huis. Eigenlijk had zijn vader hem op deze tocht niet mee willen nemen. „Hij is nog wat te jong," had zijn vader gezegd, maar na lang aandringen had hij er toch in toegestemd. Met neef Ramon, die een sportvliegtuigje bezat, zou hij in het binnenland gaan jagen en Paco mocht tenslotte mee als hulpje.

„Verlies de jongen geen moment uit het oog," had moeder gewaarschuwd. „Maak je niet ongerust," had vader Alfons gezegd, „waar wij gaan jagen, wonen voor zover bekend geen mensen. Er kan de jongen weinig gebeuren!"

Buiten de tent begon hij het nog smeulende vuurtje van de vorige avond wat op te rakelen. Even liet hij zijn zaklantaarn rond de tent schijnen. Hij zag de glinsterende oogjes van een buidelrat, die zich haastig uit de voeten maakte. Een grote nachtvlinder fladderde plotseling, aangetrokken door het licht, tegen het glas van de lantaarn. Van schrik liet Paco het ding uit zijn handen vallen en kletterend viel de lantaarn op de grond. Onmiddellijk zat zijn vader rechtop in zijn slaapzak. „Wat is dat?" riep hij uit.

„Ik ben het, Paco," fluisterde de jongen. „Ik zal thee maken."

„Oké," klonk het slaperig uit de tent, zijn vader draaide zich om en sliep weer verder.

Paco huiverde. Hu, het was kil zo vroeg in de morgen. In het oosten begon de lucht al te kleuren, maar de maan stond nog hoog boven de bosrand en talloze sterren fonkelden aan de donkere hemel. De koele nachtwind had hier in de open savanne vrij spel. Het savannegras was kletsnat van de dauw en uit het bos klonk een verschrikte gil van een aap, die door een of ander roofdier werd opgeschrikt. Al gauw had Paco een vuurtje en hij ging in het zand zitten om zich wat te warmen. Als vader en oom Ramon straks op jacht gingen zou hij in de rivier, die langs de savanne stroomde, gaan vissen. Hij hoefde er niet ver voor te lopen, want vanaf de tent kon je de palmen die langs de oever groeiden, zien. Langzaam werden de silhouetten van de boomtoppen duidelijker, het maantje verbleekte en de oostelijke hemel begon zich vuurrood te kleuren. De eerste papegaaien vlogen krijsend uit de bomen. Paco stond op. Het water kookte en hij gooide een paar lepeltjes thee in het pannetje. Even stak hij zijn hoofd binnen de tent, maar zijn vader en oom waren nog in diepe rust.

„Thee is klaar," riep hij, „en de zon komt al op!"

Oom Ramon rekte zich eens uit en kroop uit zijn slaapzak, gevolgd door zijn vader.

„Goed geslapen?" informeerde zijn oom.

„Heel slecht," bekende Paco. „Al die geluiden!"

„Dat went wel," verzekerde zijn oom hem. Oom Ramon was een echte woudloper, die al heel wat nachten in de Braziliaanse oerwouden had doorgebracht. Hij pakte zijn jachtgeweer en dat van vader en haalde uit een blikken trommel een doosje patronen. „Het wordt een mooie dag voor de jacht," zei hij tevreden.

Vader was intussen met het ontbijt begonnen en al gauw zaten ze met z'n drieën rond het knetterende vuurtje te eten. Rond hun hoofden bromde een of ander groot insekt, dat zich tenslotte op het tentdoek neerzette. Het was een enorme tor. Het wat griezelige dier was lichtbruin gekleurd met donkere vlekken en strepen en het had heel lange voelsprieten. Paco had wel eens gehoord dat dit soort, om het sap van sommige bomen te bemachtigen, takken van twee centimeter dikte tussen zijn machtige kaken neemt en dan als de wieken van een molen net zo lang in de rondte vliegt tot de tak is afgezaagd. De Indianen eten de larven van deze tor als een lekkernij. Zijn oom stond op om de griezel wat nader te bekijken, maar het insekt spreidde zijn doorzichtige vleugels uit en met

een machtig geronk verdween het in de richting van de bosrand.

„Zullen we dan maar eens?" zei vader, toen de zaak was opgeruimd en beide mannen zich hadden klaargemaakt voor de jacht.

„Denk erom dat je binnen het zicht van de tent blijft, Paco, en niet te dicht bij het water komt en vooral niet in het water!" waarschuwde zijn vader. „Wij zijn over een paar uurtjes terug en dan kom ik je wel ophalen."

„Komt in orde," antwoordde Paco lachend. Die pa was altijd zo bezorgd! Hij wachtte tot de mannen vertrokken waren en pakte toen zijn hengel en een busje met aas, dat hij van thuis had meegenomen. Hè, het zonnetje begon al aardig te branden. De ochtendbries was gaan liggen, Paco sloot de tent en ging op weg naar de rivier.

Hij had nauwelijks vijf minuten gelopen toen hij bij een bosje doornige struiken het kadaver van een hert zag liggen. Het was goed te zien dat een poema of jaguar het dier geveld en daarna op deze plaats verslonden had. Had zijn oom niet beweerd dat hier geen grote roofdieren te vinden waren? Nou, in het zand waren duidelijk sporen van een groot katachtig dier te zien! Boven in een boom ontdekte Paco al een groepje aasgieren, die het kadaver ontdekt hadden. Maar nu werd Paco's aandacht getrokken door een verdrietig geblaat en toen hij zich omdraaide, zag hij een piepjong hertje dat eenzaam over de savanne dwaalde. Het was zeker zijn moeder, die hier verscheurd aan Paco's voeten lag. Het was een allerliefst diertje, roodbruin van kleur, terwijl de buik en het beweeglijke staartje wit waren. Het hertejong leek niet erg schuw te zijn. Toen Paco op het diertje toeliep, huppelde het met kleine sprongetjes, verdrietig blatend rond de onheilsplaats. Telkens bleef het staan en staarde dan met grote verbaasde ogen, de oren recht overeind, naar het verscheurde lichaam van zijn moeder, die het nog niet missen kon. Vol medelijden strekte Paco zijn armen uit, maar zodra hij een paar stappen dichterbij kwam, deed het hertje even zo veel sprongetjes achteruit. Wat moest hij doen? Het hertejong zou hier net zo lang ronddwalen tot het ook zelf door het roofdier gegrepen werd. Het diertje zou waarschijnlijk de eerstvolgende nacht niet overleven, nadat het eerst had moeten aanzien hoe de gulzige aasgieren de restanten vlees van zijn moeders lichaam scheurden. Onverwachts deed Paco een uitval naar het hertje en voordat

het argeloze dier erop bedacht was, had Paco het bij een poot gegrepen. Het beestje rilde en sidderde van vrees en deed wanhopige pogingen om los te komen. Maar nadat Paco het een poosje op z'n knieën had gehouden, begon het te kalmeren en liet zich tenslotte geduldig strelen.

Het arme diertje was uitgeput en kletsnat van de dauw, die overal nog in grote druppels aan de bladeren hing. Voorzichtig droeg Paco het hertje naar de tent, waar hij van een draagriem een halsbandje maakte en het aan een stuk touw vastlegde. Maar wat Paco voor kalmte had aangezien bleek uitputting te zijn geweest. Telkens werd het diertje opnieuw door een vlaag van schrik aangegrepen en het wurgde zich bijna in zijn wilde pogingen om los te komen. Het schreeuwde zo erbarmelijk en in de starre blik van zijn grote, vochtige ogen lag zo'n radeloze angst, dat Paco het tenslotte weer vrijliet. Het diertje toonde zijn dankbaarheid met de dolste capriolen. In zijn uitgelatenheid had het zo weinig controle over zijn bewegingen, dat het een paar maal over de kop buitelde voordat het zich uit de voeten maakte en met dwaze zijsprongen in de dichte bosrand verdween, ver weg van de plek waar zijn moeder de dood had gevonden. „Van nu af aan sta je op eigen benen!" riep Paco het moederloze diertje na. „Leef lang en gelukkig!"

Paco draaide zich om en liep weer naar het kadaver, waar de aasgieren al druk aan de slag waren. Krijsend vlogen ze op toen Paco naderde om zijn hengel te halen, die hij daar had laten liggen. Weinige ogenblikken later ploeterde Paco over de modderige bank naar een droog punt, dicht bij de waterkant. Hij moest nu een geschikte plaats vinden waar het bruine water niet te snel stroomde en waar hij het gemakkelijk met zijn hengel bereiken kon, zonder dat hij tot aan zijn knieën in de modder hoefde te staan. Hij moest tenslotte weer terug door de modder naar het palmenbos, om het een eindje verder nog eens te proberen. Met moeite baande hij zich een weg door het natte bos. Het was een dichte begroeiing van struiken, hoge palmbomen en lianen, die hier aan de rivierkant vochten om een beetje zonneschijn. Lange doornen belettenhem hier en daar de doorgang, terwijl bovengrondse wortelvertakkingen en dichte ondergroei hem nu en dan deden struikelen. Hij moest zich een tijdlang door het dichte groen heen werken alvorens hij een geschikt plekje had gevonden. Het was in een binnenbocht van de rivier en er lag een omgevallen boomstam van de oever een eind het water in, een glibberig ding. Voorzichtig balanceerde Paco over de dikke stam. Hij kon van hier de tent niet meer zien, maar die was in elk geval niet ver weg. Ha, het was lekker nu in de zon. Boven het traag stromende water hing een lichte nevelsluier, die weldra zou optrekken. De langstaartpapegaaien vlogen nog in grote zwermen schreeuwend over de wouden. Zodra het echt heet werd, verscholen ze zich voor de rest van de dag in het gebladerte om de namiddag af te wachten. Op de rivierbank had Paco de sporen van een hert en van een wild zwijn gezien, die zeker hier waren geweest om te drinken. Het zou hier voor vader en oom zeker goed jagen zijn! Schuin aan de overkant zag Paco een kleine groep ibissen bezig met het vergaren van hun ontbijt. Met bedachtzame passen stapten ze door het ondiepe water. Nu en dan schoot de lange snavel uit naar een visje, dat ze dan met de snavel wijd geopend en de kop achterover gretig opslokten. Een witte reiger op een voorbijdrijvend planteneiland stond doodstil in het water te turen. Plotseling schoot de lange puntige snavel het water in en ook nu weer was een argeloos visje het slachtoffer. Wat verveeld bekeek Paco dit alles, verveeld omdat zijn visvangst minder vlot verliep. Wat die watervogels zo makkelijk afging, was voor hem heel wat moeilijker! De vissen schenen niet te willen bijten, maar misschien zat hij aan de verkeerde kant van de rivier. Hoe lang had hij daar nu al zo gehurkt gezeten? Hij wist het niet. Het had de laatste dagen in het heuvelland niet ver van hier flink geregend en het was te verwachten dat het water in de rivier zou stijgen. Wonderlijk dat de vis zo slecht beet. Plotseling schoot een school piepkleine visjes vlak bij hem het water uit en een eindje verder nog eens. Er waren roofvissen op jacht! Geen wonder dat hij hier niets ving. Tjoep! Onmiddellijk nadat de school visjes weer onder het wateroppervlak verdwenen was, sprongen er een paar grote vissen uit het water. De achtervolgers! Het waren flinke, zilverkleurige vissen met vuurrode vinnen. Paco herkende ze onmiddellijk als piranha's. Vraatzuchtige vissen en één teen of vinger in het water was voldoende om die kwijt te raken! Paco haalde zijn vislijn in. Hij draaide zich voorzichtig om. Hij zou hier niet graag in het water glijden. Voetje voor voetje liep hij over de glibberige stam in de richting van de bosrand. Wat was dat..? Een slang! En wat voor een! Een enorme slang lag zich half in het water en half op de boomstam te koesteren in de warme zon. De wrede kop met de gitzwarte ogen lag op de stam, terwijl het monster ook een deel van zijn minstens zeven meter lange gevlekte lichaam op het hout had getrokken. Het dier scheen naar Paco te loeren. Het reptiel lag daar bewegingloos, alleen het gitzwarte tongetje bewoog zich nu en dan snel heen en weer. Paco kon er onmogelijk langs. Het monster zou hem zonder twijfel grijpen en dan was hij reddeloos verloren. In de rivier springen? De gevaarlijke piranha's zouden hem onmiddellijk aanvallen en ook dan was hij verloren! Angstig liep Paco terug naar het uiterste puntje van de boomstam. Wat moest hij in vredesnaam beginnen...?

Volgende week: ONTVOERD!

advertentie

Douwe Dabbert

TEKST: THOM ROEP
TEKENINGEN: PIET WIJN

DE HEKSEN VAN EERGISTEREN

De heksen zijn er in gesiaagd Harmen en Adriaan op de betoverde weg vast te zetten. Douwe is nog vrij, maar hij krijgt wel de wind van voren...

ACH, NOG VAN MIJN GROOT-MOEDER... LIEVE DUIVE DODE...
HMM... ZO TE ZIEN STAAT ER MAAR ÉÉN VERSJE IN!
Weet je nog van lang geleden? Jij en ik, voor altijd saam. Roept de een, dan komt de ander, na 't enkel noemen van de naam.
Je vriendin Pokiwaf
POKIWAF?
DAT BEN IK, JA? IETS OP TEGEN? TROUWENS, WIE BEN JIJ? IK VERWACHTTE ANNEBETJE!
OEI! HELP! IK BEDOEL... IK B-B-BEN DUIVE DABBERT! ANNEBETJE W-WAS MIJN G-GROOT-MOEDER, MEVROUW!
MOET OOK WEL, JA! IK SCHREEF DAT VERSJE ALWEER ZO'N HONDERDVIJFTIG JAAR GE-LEDEN. EN BETJE WAS STERFELIJK, OOK AL WAS ZE MET EEN HALVE TOVENAAR GETROUWD!
DAT W-WAS S-SEBASTIAAN, MIJN OPA! DIE HEEFT ME DEZE KNAPZAK NA-GELATEN!
NU JA, VERTEL MAAR WAARMEE IK JE KAN HELPEN. BELOFTE MAAKT SCHULD, OOK AL DEED IK HET AAN JE OMA. HET IS TROUWENS WEL TOEVALLIG DAT JE ME OPROEPT IN HET GEBIED WAAR IK HONDERDEN JAREN GEWOOND HEB...
WAT? MAAR DAN BENT A DAS DEGENE DIE HIER DIE FEESTEN HIELD WAAR IEDEREEN HET NOG STEEDS OVER HEEFT!
DUIVE DOET HET HELE VERHAAL EN DAARNA IS 'T POKIWAF DIE VERTELT...
WE DEDEN NOOIT EEN VLIEG KWAAD, MAAR JE WEET HOE HET GAAT. ZIE JE ER ANDERS UIT OF GEDRAAG JE JE ANDERS, DAN VINDT MEN JE METEEN ENG OF OP ZIJN MINST VERDACHT...
OP EEN GEGEVEN MOMENT HEB IK ME TERUGGETROKKEN OM RUSTIG VAN M'N LAATSTE EEUWEN TE GE-NIETEN. MIJN HUISJE HEB IK VERKOCHT AAN DIE DRIE ZUSJES.
SNOTNEUZEN WAREN HET, VERWENDE NESTEN VAN NOG GEEN HONDERD JAAR. GIECHEL-MEIDEN DIE DE HELE DAG RUZIE MAAKTEN...
HMM, DAN BEN IK BANG DAT ZE DE LAATSTE VIJFTIG JAAR WEINIG VER-ANDERD ZIJN!
44-13

WORDT VERVOLGD

Donald Duck
Een vrolijk weekblad

nr. 23
6 juni
1986

Donald Duck is een uitgave van Oberon bv
Postbus 6003, 2001 HA Haarlem. Telefoon: 023-304304
Directeur: Jan Sträter
Uitgever: Cees de Groot
Abonnementsprijs: ƒ 1,55 per week of ƒ 20,15 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers ƒ 1,80. België 35 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.100 · geen postzegel · 2000 VK Haarlem of bel 023 · 319421.
Betalingswijze: abonnees krijgen een stortingsaccaptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 · 319421. Bereikbaar van maandag t/m vrijdag van 8.30 · 16.45 uur. Bij correspondentie e.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor abonnees die hun blad via de bladenman van Media Expresse ontvangen: U kunt zich wenden tot de bladenman van Media Expresse of tot het dichtstbijzijnde regiokantoor: Arnhem 085-641211, Beilen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211955, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.
Adreswijzigingen: Drie weken van te voren opgeven aan de bladenman van Media Expresse of bij Klantenservice Donald Duck te Haarlem. Denk aan uw postcode.
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice Donald Duck (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 · 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blocqstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 · 237/0120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgever is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam / Bullewekdert, telefoon 020 · 5495251, Tariefkaart no. 22
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.

© 1986 The Walt Disney Company

8 710722 052011 00